

Puterea dragostei divine

Mirimirela

Și te iubeam frumos, rotund
Oh, te-am chemat de-atâtea ori în gând
În clinchet cristalin eu m-am ascuns
Sunam la porți de nepătruns.

Dar clinchetul de clopoțel s-a stins
Când peste fruntea nopții iar a nins
Și pletele ei înghețate-n vânt
Franjuri făceau sufletul meu plăpând.

O forță nevăzută a lipit
Bucățile din sufletul lovit
Și i-au pus aripi. I-au zis:"zbori!"
Și-n loc de iarnă, la porți creșteau flori.